

ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΗ

τεύχος 50

Σεπτέμβριος — Οκτώβριος 1986

Διμηνιαία έκδοση

του Εθνικού Συνδέσμου Διπλωματούχων Νοσοκόμων Ελλάδος

«ΥΓΕΙΑΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑ»

ΕΣΔΝΕ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ

Εθνικός Σύνδεσμος
Διπλωματούχων Νοσοκόμων Ελλάδος
Πύργος Αθηνών, Γ κτίριο, 2ος όροφος
Μεσογείων 2 115 27 ΑΘΗΝΑ
Τηλ.: 77 02 861

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ε. Δημητρίου
Β. Λανάρα
Μ. Μαλγαρινού

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ

Μαρία Μαλγαρινού
Καθηγήτρια ΤΕΙ Αθηνών
Πύργος Αθηνών - Γ Κτίριο
2ος όροφος - 115 27 ΑΘΗΝΑ

ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ

Φωτοστοιχειοθεσία - Σχεδιασμοί
Εξώφυλλο - Εκτύπωση

ΒΗΤΑ
medical arts

εταιρεία ιατρικών
γραφικών τεχνών
και δημοσιότητας

Κατεχάκη & Αδριανείου 3 - 115 25 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 67 14 371 - 67 14 340

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Νοσηλεύτριες/-ές	_____	1000 δρχ.
Σπουδάστριες/-ές	_____	500 δρχ.
Οργανισμοί - Εταιρείες-		
Βιβλιοθήκες	_____	1500 δρχ.
Εξωτερικό	_____	15 \$
ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ		170 δρχ.

Εγγραφές συνδρομητών περιοδικού
ΒΗΤΑ medical arts

1. Γενική Συνέλευση Εθνικού Συνδέσμου Διπλωματούχων Νοσοκόμων Ελλάδος 1985-1986 <i>Σ. Παπαμικρούλη</i>	149
2. Πεπραγμένα Διοικητικού Συμβουλίου του Εθνικού Συνδέσμου Διπλωματούχων Νοσοκόμων Ελλάδος από 7-3-85 έως 19-3-86.....	155
3. Συνέδρια.....	165
4. Προτάσεις του Εθνικού Συνδέσμου Διπλωματούχων Νοσοκό- μων Ελλάδος για τη δημιουργία κινήτρων προσέλευσης και παραμονής νέων στο νοσηλευτικό έργο.....	166
5. Η Εκπαίδευση της Νοσηλεύτριας/Επισκέπτριας στην Ογκολογική Νοσηλευτική <i>Ε. Κυριακίδου</i>	169
6. Ελευθερία Νούσια τ. Υποδιευθύνουσα ΑΣΑΝΕ/ΕΕΣ <i>Ε. Σπυροπούλου</i>	177
7. Οδηγίες για τους συγγραφείς	178

**ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ 1985 - 1986**

Σ. Παπαμικρούλη

Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου
του ΕΣΔΝΕ.

Αγαπητές Συνάδελφοι,

Ακόμη ένας χρόνος συμπληρώθηκε στη ζωή του Συνδέσμου μας και πάλι η ευκαιρία της Ετήσιας Γενικής Συνέλευσης μας συγκέντρωσε σ' αυτό το γνώριμό μας χώρο. Ο χρόνος που πέρασε δεν ήταν εύκολος. Όλοι όσοι εργαζόμαστε και ζούμε στο χώρο της Υγείας δοκιμάζουμε τους τρανταγμούς και την αβεβαιότητα μιας μεταβατικής περιόδου που δεν ταλαιπωρεί μόνο τους εργαζομένους στον ευαίσθητο αυτό τομέα αλλά και αυτούς που καταφεύγουν στις Υγειονομικές Υπηρεσίες μας, με μικρότερα ή μεγαλύτερα προβλήματα Υγείας.

Ας ελπίσουμε ότι θα λυθούν σύντομα τα πολλά προβλήματα που ζούμε όλοι μας καθημερινώς και όχι μόνο εξαιτίας του νέου Εθνικού Συστήματος Υγείας, το οποίο θα μπορούσε να εξυπηρετήσει άριστα τις ανάγκες Υγείας του λαού μας, αν όλοι εμείς που είμαστε άμεσα συνδεδεμένοι με αυτό ξεπερνούσαμε τις ανθρωπίνες αδυναμίες μας, ξεχνούσαμε λίγο τον εαυτό μας και ενώναμε τις προσπάθειές μας στον κοινό σκοπό να υπηρετήσουμε τον συνάνθρωπό μας, που καταφεύγει σε μας να τον βοηθήσουμε στις δύσκολες ώρες της αρρώστειάς του.

Φάνηκε ακόμα μια φορά, καθαρά, πόσο αποφασιστικός είναι ο ρόλος του ανθρώπινου παράγοντα για την επιτυχία οιαδήποτε έργου. Τα σχέδια και τα συστήματα είναι τόσο καλά ή τόσο κακά όσο επαρκείς ή ελλειπείς είναι οι άνθρωποι που τα υλοποιούν και τα εφαρμόζουν.

Αλλά είμαστε και εμείς οι Αδελφές ελλειπείς; Εμείς που σηκώνουμε το μεγαλύτερο βάρος της Υγειονομικής Περίθαλψης, ενώ είμαστε πιο λίγες και πιο ευάλωτες από όλους τους άλλους Υγειονομικούς; Νομίζω ότι κανείς δεν μπορεί να μας κατηγορήσει για ανεπάρκεια και για έλλειψη ενδιαφέροντος στη δουλειά μας αν δεν μας δώσει πρώτα το κύρος, τη γνώση, το χρόνο και τα μέσα για να εκτελέσουμε το Νοσηλευτικό μας έργο. Και αυτά όλα επί δεκαετίες τα ζητούμε από την Ελληνική Κοινωνία και την Πολιτεία.

Σαν κλάδος, εργαζόμαστε με το 1/3 του δυναμικού μας και προσφέρουμε τις άριστες, μέτριες ή και ελλειπείς υπηρεσίες μας, ανάλογα με τις δυνατότητες που διαθέτει η κάθε μία μας, πάντοτε όμως ανυστερόβουλα και χωρίς ιδιοτελείς σκοπούς ή ατομικά συμφέροντα.

Ακόμη και όταν ζητάμε την αναγνώριση του έργου μας, τη δημιουργία κινήτρων για την προσέλευση και την παραμονή νέων στο Νοσηλευτικό έργο, τη σωστή εκπαίδευση και τη συνεχή επιμόρφωσή μας, την κατοχύρωση των Νοσηλευτικών πράξεων και την περιγραφή των καθηκόντων μας, την ενίσχυση του κύρους των Διευθυνουσών, των Προϊσταμένων και των Διπλωματούχων Νοσηλευτριών στις Υγειονομικές Υπηρεσίες, τη χορήγηση επιδόματος επικινδύνου εργασίας για την πράγματι σκληρή εργασία μας ή εν ανάγκη την αμοιβή μας με ειδικό μισθολόγιο όπως έγινε για τους Ιατρούς, την οργάνωση της Νοσηλευτικής υπηρεσίας κατά τομείς και την εκπροσώπηση των Νοσηλευτριών στο Διοικητικό Συμβούλιο των Νοσοκομείων, χωριστά από τους άλλους εργαζόμενους, τη δημιουργία Νοσηλευτικού Σώματος υπεύθυνου για την εκπαίδευση, την άσκηση και τον πειδαρχικό έλεγχο του επαγγέλματος, ακόμη και την πλήρη συνταξιοδότηση όλων των Νοσηλευτριών, που εργάζονται στα Νοσοκομεία ή σε άλλες υπηρεσίες με κυκλικό ωράριο, και 25 χρόνια υπηρεσία (υπολογιζομένων διπλών των 10 ετών μετά τη συμπλήρωση 15ετίας), και όποια άλλη βελτίωση του κλάδου μας ζητάμε, το κάνουμε για να ανταποκριθούμε καλύτερα στον ουσιώδη για τη λειτουργία των Ιδρυμάτων ρόλο μας και να έχουν οι άρρωστοι, που η Κοινωνία και η Πολιτεία εμπιστεύεται στη φροντίδα μας, μια στοιχειώδη νοσηλευτική κάλυψη των ποικίλων αναγκών τους, αλλά και εμείς οι ίδιες πιο ανδρώπινες συνθήκες εργασίας.

Και αν αυτά είναι δύσκολα και χρειάζονται χρόνο και πιστώσεις για να εξασφαλισθούν ας μας δώσουν τουλάχιστον την ευκαιρία να οργανώσουμε τον κλάδο μας για να συγκροτηθούμε λειτουργικά και να αποδώσουμε το maximum των δυνατοτήτων μας, εξασφαλίζοντας στους μεν αρρώστους ασφαλή και ποιοτικά αναβαθμισμένη Νοσηλευτική φροντίδα, στο δε Νοσηλευτικό προσωπικό άνεση και σιγουριά στο δύσκολο έργο του.

Ζητάμε από πολλά χρόνια μια ολιγοπρόσωπη υπηρεσία Νοσηλευτικής στο Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας στελεχωμένη με Νοσηλεύτριες που διαθέτουν τα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα για να εισηγούνται τα θέματα του κλάδου με γνώση και ενδιαφέρον ώστε να προωθούν προς τη λύση τους τα χρόνια προβλήματα που μας απασχολούν και έχουν καταλυτικές επιπτώσεις σ' αυτή την ίδια τη λειτουργία των Υγειονομικών μας Υπηρεσιών. Παράλληλα με την Διεύθυνση Νοσηλευτικής πρέπει να δημιουργηθεί ένα Εθνικό, Κεντρικό, ή Ανώτατο (δεν έχει σημασία πώς θα ονομασθεί) Συμβούλιο Νοσηλευτικής στο οποίο θα συμμετέχουν εκλεγμένες εκπρόσωποι του κλάδου από όλα τα σωματεία, αλλά και διορισμένες από τις αρμόδιες αρχές Νοσηλεύτριες από όλους τους τομείς του Νοσηλευτικού έργου.

Η Διεύθυνση Νοσηλευτικής και το Νοσηλευτικό Συμβούλιο σε συνεργασία θα μπορούν να μελετήσουν τα πολλά προβλήματα του Κλάδου μας, να σχεδιάσουν και να αναπτύξουν την οργάνωσή του που πρέπει να αρχίσει από ένα Γενικό Μητρώο Νοσηλευτριών (Γενικών φροντίδων και ειδικοτήτων) από μια ασφαλή χορήγηση και ανανέωση Αδείας Ασκήσεως του Επαγγέλματος κατά τακτά διαστήματα και τίτλου Ειδικότητας, για να φθάσει

μέχρι την υπεύθυνη γνωμοδότηση για το εκπαιδευτικό πρόγραμμα της βασικής και της μεταβασικής Νοσηλευτικής εκπαίδευσεως, τον σχεδιασμό και την παρακολούθηση προγραμμάτων συνεχούς επιμορφώσεως για όλους τους κλάδους του Νοσηλευτικού έργου, την οργάνωση της Νοσηλευτικής υπηρεσίας σε κάθε Υγειονομικό σχηματισμό πρωτοβάθμιας, δευτεροβάθμιας και τριτοβάθμιας περίθαλψης, την περιγραφή των καθηκόντων του Νοσηλευτικού προσωπικού όλων των βαθμίδων και όλων των τομέων και ειδικοτήτων, τα κριτήρια και τους δείκτες αξιολογήσεως της Νοσηλευτικής φροντίδας και τον πειδαρχικό έλεγχο των Νοσηλευτριών-τών, όλων των βαθμίδων και ακόμα τη συμμετοχή στο σχεδιασμό της Υγειονομικής Πολιτικής της χώρας.

«Διευδύνσεις Νοσηλευτικής» και «Νοσηλευτικά Συμβούλια» με τις αρμοδιότητες αυτές έχουν πάρα πολλές χώρες του κόσμου και όλες σχεδόν οι χώρες της ΕΟΚ. Αν δεν αποκτήσει και η χώρα μας παρόμοια οργάνωση του Νοσηλευτικού κλάδου δεν πρόκειται να λυθεί κανένα από τα προβλήματα μας και ο κλάδος θα αποδιοργανώνεται και θα υπολειτουργεί έστω και αν αποκτήσει κάποτε αριθμητική επάρκεια.

Όμως, σαν υπεύθυνοι επαγγελματίες, δεν πρέπει να τα περιμένουμε όλα μόνο από τους άλλους. Ασφαλώς μπορούμε να κάνουμε και εμείς κάτι και αυτό το κάτι μπορεί να βοηθήσει ώστε και τα οργανωτικά μας αιτήματα να επιτύχουμε και τα κοινωνικο-οικονομικά μας προβλήματα να λύσουμε. Αυτό το κάτι μπορεί να μεταφράζεται σε πολλές δυνατότητες, ενέργειες και δραστηριότητες. Θα περιοριστώ μόνο σε δύο που τις θεωρώ πρωταρχικές για να μπορέσουμε να βγούμε από το λαβύρινθο που έχουμε εγκλωβιστεί και να λύσουμε τα πολλά μας προβλήματα, για να λειτουργήσουμε επιτέλους οι Νοσηλεύτριες στη χώρα μας αποδοτικά και σαν άτομα και σαν κλάδος.

Το πρώτο είναι το καθήκον της κάθε μιας μας όπου και αν βρίσκεται, σε οποιαδήποτε υπηρεσία και βαθμίδα της ιεραρχίας, να ανταποκριθεί στο Νοσηλευτικό της έργο με συνέπεια, ενδιαφέρον, επάρκεια και ευσυνειδησία μέσα στις δυνατότητες που της παρέχει το σημερινό οργανωτικό πλαίσιο της Νοσηλευτικής υπηρεσίας που ομολογουμένως δεν είναι ιδεώδες, ίσως ούτε ανεκτό σε πολλές περιπτώσεις. Όμως, εμείς όλες τελειώσαμε Σχολές που μας δίδαξαν και γνώσεις και δεξιότητες και δεοντολογικές στάσεις, απέναντι στο έργο μας, στους συναδέλφους και συνεργάτες μας και σ' αυτούς που βοηθάμε. Ας κάνει η κάθε μια μας το καθήκον της, όπως το διδάχθηκε, όπως το έμαθε στη λίγη ή πολλή πείρα της και όπως της το υπαγορεύει η επαγγελματική της συνείδηση και ασφαλώς πολλά πράγματα θα διορθωθούν και πολλά θα αλλάξουν.

Το δεύτερο που πρέπει να επιδιώξουμε είναι η μεταξύ μας ενότητα. Να ενωθούμε όλες μαζί οι Νοσηλεύτριες πρώτου και δεύτερου επιπέδου σε κοινό σκοπό και κοινές επιδιώξεις, δυσιάζοντας εν ανάγκη ατομικά μικροσυμφέροντα και επιλογές που μας εξυπηρετούν ίσως βραχυπρόθεσμα. Είμαστε λίγες και είμαστε ευάλωτες. Έχουμε λίγους, ελάχιστους ίσως, φίλους έξω

από τον κλάδο μας, ενώ έχουμε πολλούς αν όχι εχθρούς, όμως σίγουρα επίβουλους που προσπαθούν με κάθε τρόπο να μας αδυνατήσουν, να μας παραμερίσουν για να επωφεληθούν και να προωθήσουν τα δικά τους επαγγελματικά συμφέροντα. Σε όλες μας είναι γνωστό το πρόβλημα με τον κλάδο των Μαιών που χωρίς να έχει η Μαία την εκπαίδευση και τον τίτλο του Νοσοκόμου διορίζεται επίσημα σε θέσεις Νοσοκόμων και το χειρότερο εξελίσσεται σαν Νοσοκόμος και γίνεται παρανόμως προϊσταμένη και διευθύνουσα Νοσηλευτικής Υπηρεσίας αν και είναι Μαία. Μοναδικό κατόνημα σε όλο τον κόσμο. Πουθενά δεν γίνεται αυτό.

Δεν έχουμε τίποτα προσωπικό με τη συμπαθή τάξη των Μαιών και θα τις δεχόμασταν ευχαρίστως να καλύγουν τα κενά της Νοσηλευτικής υπηρεσίας, αν όπως όφειλαν να το ζητήσουν οι ίδιες σαν υπεύθυνοι επαγγελματίες, ακολουθούσαν συμπληρωματική Νοσηλευτική εκπαίδευση και έπαιρναν νόμιμα το πτυχίο και τον τίτλο του Νοσοκόμου εφόσον αποφάσιζαν να εργασθούν σαν Νοσοκόμοι. Αυτός είναι ο σωστός δρόμος να μπουν στο Νοσηλευτικό έργο, αφού δεν έχουν δυνατότητα να απασχοληθούν στο επάγγελμά τους και όχι αυτός που διάλεξαν και ακολουθούν αντιδεντολογικά.

Από του χρόνου που θα αποφοιτήσουν οι πρώτες επισκέπτριες-τες από το αντίστοιχο τμήμα του ΤΕΙ Αθηνών, φοβούμαι ότι θα έχουμε το ίδιο πρόβλημα και με αυτούς. Οι λεγόμενοι επισκέπτες Υγείας δεν είναι Νοσηλευτές και όμως θα μπουν και αυτοί στο Νοσηλευτικό έργο. Ενώ απορρίπτουν τον τίτλο του Νοσηλευτή και το βαρύ έργο του Νοσηλευτή, φιλοδοξούν όμως να το κατευθύνουν και να το επιβλέγουν αύριο, στην εργασία του στα Κέντρα Υγείας, που μόλις τώρα αναπτύσσονται. Το επάγγελμα αυτό είναι νέο στη χώρα μας και οι λεγόμενοι σήμερα επισκέπτες-τριες δεν έχουν καμιά σχέση με τις μέχρι σήμερα Επισκέπτριες Αδελφές Υγιεινής, που έχουν και τις γνώσεις και τον τίτλο του Νοσοκόμου. Το επάγγελμα του «επισκέπτη υγείας», (που δεν είναι Νοσοκόμος), είναι νέο όχι μόνο για τη χώρα μας αλλά για όλο τον κόσμο απ' ό,τι γνωρίζουμε. Οι Επισκέπτριες Δημόσιας Υγείας είναι παντού Νοσοκόμοι Δημόσιας Υγείας Public Health Nurses.

Σήμερα, η τάση διεθνώς είναι να εκπαιδεύονται όλοι οι Νοσοκόμοι πρώτου επιπέδου και στη Δημόσια Υγιεινή. Σε πολλές χώρες καταργείται ακόμα και η ειδικότης της Δημόσιας Υγιεινής σαν μεταβασική εκπαίδευση για τις Νοσηλεύτριες που εργάζονται στην Κοινότητα. Ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας, μόλις κυκλοφόρησε έναν «ΟΔΗΓΟ» για την αναθεώρηση των βασικών Νοσηλευτικών προγραμμάτων, ώστε να δοθεί στην εκπαίδευση των Νοσηλευτών, έμφαση στην Υγεία και στην πρόληψη και όχι στην ασθένεια, προτεραιότης στην Κοινοτική Νοσηλευτική με την Πρωτοβάθμια Υγειονομική Περίθαλψη και λιγότερο στη Νοσοκομειακή φροντίδα, αντίθετα από ότι γίνεται σήμερα.

Αυτό είχε αρχίσει από χρόνια στην Αμερική, στον Καναδά, στην Αγγλία και σε όσες άλλες χώρες έχουν πανεπιστημιακή βαθμίδα Νοσηλευτικής εκπαίδευσης. Όλες οι απόφοιτες των Πανεπιστημιακών Τμημάτων ή Σχολών

Νοσηλευτικής ήταν αυτομάτως και επισκέπτριες. Η Γαλλία, με το νέο της πρόγραμμα το 1979, ευθυγραμίσθη με τις Κατευθυντήριες Οδηγίες της ΕΟΚ και συμπεριέλαβε την Κοινοτική Νοσηλευτική στο βασικό πρόγραμμα. Κατήργησε την ειδικότητα της επισκέπτριας και βγάζει μια πολυδύναμη Αδελφή Γενικών Φροντίδων που είναι έτοιμη να εργασθεί το ίδιο αποτελεσματικά τόσο σε ιδρύματα όσο και στην Κοινότητα. Μόνο όταν πρόκειται να πάρει θέση προϊσταμένης σε Κέντρο Υγείας πρέπει να φοιτήσει για ένα χρόνο στο *Institute du Sante Publique* μαζί με τους Ιατρούς, τους Βιολόγους, τους μηχανικούς και τους άλλους επιστήμονες που πρόκειται να εργασθούν σε θέσεις ευθύνης στον τομέα της Δημόσιας Υγείας.

Τώρα ο ΠΟΥ ζητά από όλες τις χώρες να αναθεωρήσουν και να προσαρμόσουν τα προγράμματά τους στις κατευθύνσεις αυτές για να δώσουν στην Αδελφή τις γνώσεις που χρειάζεται για να ανταποκριθεί στο διευρυμένο ρόλο της τόσο στην Κοινότητα όσο και στις υγειονομικές υπηρεσίες. Η αδελφή είναι ο μοχλός της Πρωτοβάθμιας Υγειονομικής Περιθαλψης, λέει ο Γενικός Διευθυντής του WHO Dr Mahler και πρέπει να εκπαιδευθεί γι' αυτό τον δυναμικό ρόλο της.

Παρά την απόφαση της ολομέλειας του ΚΕΣΥ, που ζήτησε να υπάρξει για όλο το Νοσηλευτικό Προσωπικό Γενική βασική Νοσηλευτική εκπαίδευση και μετά να ακολουθήσουν οι ειδικότητες, η χώρα μας προχώρησε στη δημιουργία ξεχωριστού κλάδου επισκεπτών στο πρόγραμμα των οποίων περιλαμβάνεται και η Νοσηλευτική, όπως περιλαμβάνεται και στο πρόγραμμα των Μαιών (τα τρία πρώτα εξάμηνα λειτουργούν με το ίδιο πρόγραμμα και για τους τρεις κλάδους). Αυτό θα τους διευκολύνει να αναλάβουν πιθανόν ορισμένα Νοσηλευτικά καθήκοντα, χωρίς όμως να έχουν τον τίτλο του Νοσηλευτή και Άδεια Ασκήσεως του Νοσηλευτικού επαγγέλματος. Δεν αποκλείεται δε, αν δεν βρουν απασχόληση στον κλάδο τους, να διορισθούν και ως Νοσηλευτές στα ιδρύματά μας, και τότε θα έχουμε τα ίδια προβλήματα που έχουμε με τις Μαιές.

Όλες αυτές οι αντιθέσεις και αντιπαραθέσεις, όπως είναι φυσικό, δεν ωφελούν κανένα, και μάλλον δημιουργούν προβλήματα τόσο στο επάγγελμα γενικά όσο και στο χώρο της εργασίας ειδικότερα, με επιπτώσεις δυσάρεστες για την φροντίδα των ασθενών. Ας ελπίσουμε ότι ο Νόμος 1579/85 και το Προεδρικό Διάταγμα που ετοιμάζεται τώρα για τους Οργανισμούς των Νοσοκομείων θα κατοχυρώσουν τον τίτλο της Νοσηλεύτριας-τη, ώστε στο μέλλον να διορίζονται Νοσηλευτές μόνο οι πτυχιούχοι τμημάτων νοσηλευτικής ΑΕΙ, ΤΕΙ και ΚΑΤΕ, καθώς και οι απόφοιτοι των παλαιών Ανωτέρων Σχολών Νοσοκόμων και Νοσοκόμων-Επισκεπτριών του Υπουργείου Υγείας-Πρόνοιας.

Και τώρα, ας κλείσουμε την σημερινή μας σύντομη ανασκόπηση της πορείας του Νοσηλευτικού έργου στον τελευταίο χρόνο, με μια ευχάριστη νότα. Οι πρώτες Διπλωματούχες Νοσοκόμοι και κάτοχοι Διδακτορικών Διπλωμάτων, Δεσποινίδες Βασιλική Λανάρα και Αφροδίτη Ραγιά εξελέγη

σαν Αναπληρώτριες Καθηγήτριες στο Τμήμα Νοσηλευτικής της Σχολής Επιστημών Υγείας του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Το τμήμα βέβαια αυτό, που ιδρύθηκε με πρωτοβουλία του Συνδέσμου μας, μετά από αγώνες 23 ετών, το 1979, αντιμετωπίζει ακόμη προβλήματα όσον αφορά την ολοκλήρωση της λειτουργίας του, διότι και αυτό, πολλοί το πολεμούν, και ο Υπουργός Παιδείας υπαναχώρησε και αφήρεσε από τις δέσμες το Τμήμα Νοσηλευτικής του Πανεπιστημίου Αθηνών την τελευταία στιγμή. Έτσι δεν θα λειτουργήσει και φέτος το πρώτο έτος παρότι το ζήτησε η Σύγκλητος του Πανεπιστημίου και ετοιμάσθηκε πλήρες βασικό πρόγραμμα τεσσάρων ετών για αποφοίτους Λυκείου.

Πολυμέτωπος ο αγώνας μας και δύσκολος, γι' αυτό πρέπει να είμαστε όλες εμείς οι Νοσηλεύτριες ενωμένες, και με κοινούς ξεκάθαρους στόχους. Έτσι, θα μπορέσουμε να συνεργασθούμε όλα τα Νοσηλευτικά Σωματεία, μαζί, όπως το κάναμε με επιτυχία τον τελευταίο χρόνο για το Νόμο 1579. Πρέπει όλες εμείς οι Νοσηλεύτριες να συμφωνήσουμε στους στόχους και τις επιδιώξεις μας και να χαράξουμε κοινή πολιτική, η οποία όμως να εξυπηρετεί όχι μόνο τον κλάδο και εμάς, αλλά και τις υγειονομικές υπηρεσίες του τόπου μας και τον Λαό μας. Να ενώσουμε όλες τις προσπάθειές μας, γιατί και λίγες είμαστε και δεν μάδαμε να χρησιμοποιούμε τις νέες μεθόδους επιβολής, υποσκάπτοντας άλλους για να προωθηθούμε εμείς. Έχουμε όμως το δίκαιο με το μέρος μας. Οι σκοποί μας είναι διαφανείς για την προαγωγή του Νοσηλευτικού έργου σαν μέσου για την καλύτερη φροντίδα του Λαού μας. Πιστεύουμε γι' αυτό ότι κάποτε θα δικαιωθούμε. Κάποτε, κάποιος υπεύθυνος για την υγεία του Λαού, αλλά και η Ελληνική Κοινωνία, θα ασχοληθεί σοβαρά με ένα Κλάδο που ταλαιπωρείται τόσα χρόνια, χωρίς λόγο και χωρίς κέρδος για κανέναν.

Εν τω μεταξύ, ο αγώνας συνεχίζεται και θα συνεχισθεί μέχρις ότου η Νοσηλευτική κατοχυρωθεί και πάρει τη σωστή της θέση και στη χώρα μας, τόσο σαν εκπαίδευση, όσο και σαν άσκηση του επαγγέλματος. Ενός επαγγέλματος όμως που επεκτείνεται πέρα από τα στενά όρια του βιοπορισμού, σε σφαίρες ενός κοινωνικού λειτουργήματος προσφοράς, αγάπης στον πάσχοντα συνάνθρωπο, με πνεύμα ηρωϊσμού και αυταπάρνησης που λίγα άλλα επαγγέλματα απαιτούν από τους λειτουργούς των.

Αυτό, δεν πρέπει να το ξεχνάμε ποτέ εμείς οι Παλιές Αδελφές, στην καθημερινή μας ζωή και εργασία, αλλά και στις νέες που έρχονται κοντά μας σαν σπουδάστριες της Νοσηλευτικής ή σαν νέες απόφοιτες πρέπει να μεταλαμπαδεύουμε τη φλόγα της αγάπης, που και τις ίδιες θα κάνει ευτυχισμένες μέσα στη δύσκολη εργασία τους, αλλά και χιλιάδες κουρασμένους οδοιπόρους της ζωής θα ανακουφίσει και θα δροσίσει.

Η αγάπη είναι η πιό μεγάλη δύναμη στον ταραγμένο κόσμο μας και ευτυχισμένοι όσοι την κατέχουν και την μεταδίδουν. Ευτυχισμένοι και στη ζωή, αυτή την πρόσκαιρη, την τόσο σύντομη και περαστική, αλλά μακάριοι και στην άλλη, την αιώνια, την αληθινή, στη Βασιλεία του Θεού, ο οποίος όπως μας είπε ο Ευαγγελιστής Ιωάννης είναι Αγάπη: «Ο Θεός Αγάπη εστί».